

5. Kas juhul, kui esimesele või teisele küsimusele tuleb vastata eitavalt, tuleneb varasema kasutustasu vaidlustamise õigus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 esimesest lõigust ja Euroopa Liidu lepingu (ELT) artikli 19 lõike 1 teisest lõigust, kui Euroopa Kohtu praktikast kohtuasjas C-489/15⁽¹⁾ (9. novembri 2017. aasta kohtuotsus) järeldeb, et varasema õigusvastase kasutustasu tagasimaksmine liikmesriigi eraõiguse sätete järgi on välistatud olukorras, kus reguleeriv asutus ei ole teinud otsust vastava kaebuse kohta?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta direktiiv 2012/34/EL, millega luuakse ühtne Euroopa raudteepiirkond (uuesti sõnastatud) (ELT 2012, L 343, lk 32).

⁽²⁾ EU:C:2017:834, CTL Logistics.

Elotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 5. septembril 2022 – QM versus Kiwi Tours GmbH

(Kohtuasi C-584/22)

(2022/C 441/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja kassaator: QM

Kostja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Kiwi Tours GmbH

Eelotsuse küsimused

Kas direktiivi (EL) 2015/2302⁽¹⁾ artikli 12 lõiget 2

1. tuleb tõlgendada nii, et lepingust taganemise õiguse olemasolu hindamisel on määravad vaid need vältimatud ja erakorralised asjaolud, mis esinesid juba lepingust taganemise ajal,
2. või nii, et arvesse tuleb võtta ka neid vältimatuid ja erakorralisi asjaolusid, mis tekivad tegelikult pärast lepingust taganemist, kuid veel enne reisi kavandatud algust?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiiv, mis käsitleb pakettreise ja seotud reisikorraldusteenuseid ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/83/EL ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 90/314/EMÜ (ELT 2015, L 326, lk 1).

Carles Puigdemont i Casamajó ja Antoni Comín i Oliveresi 16. septembril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda laiendatud koosseisus) 6. juuli 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-388/19: Puigdemont i Casamajó ja Comín i Oliveres versus parlament

(Kohtuasi C-600/22 P)

(2022/C 441/25)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Carles Puigdemont i Casamajó ja Antoni Comín i Oliveres (esindajad: *advocaten* P. Bekaert, S. Bekaert ja *abogado* G. Boye)

Teised menetlusosalised: Euroopa Parlament, Hispaania Kuningriik

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- suunata asi tagasi Üldkohtusse otsustamiseks või teise võimalusena tühistada vaidlustatud aktid, ja
- mõista kohtukulud välja Parlamendilt ja Hispaania Kuningriigilt või teise võimalusena otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitavad apellandid neli väidet:

Esimene väide, et Üldkohus rikkus õigusnormi ja rikkus ETL artiklit 263 ning sellest tulenevalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47, kui ta järeldas, et asjaolu, et Parlament ei lubanud apellantidel ametisse asuda, teostada oma mandaati ja osaleda Parlamendi istungitel alates 2. juulist 2019, ei tulenenud Parlamendi keeldumisest tunnustada apellante Euroopa Parlamendi liikmetena, nagu on väljendatud 29. mai 2019. aasta juhises ja 27. juuni 2019. aasta kirjas, ning et seetõttu ei muutnud vaidlustatud aktid apellantide õiguslikku olukorda.

Tulenevalt 1976. aasta akti ⁽¹⁾ artiklist 12 lahendab Parlament vaidlusi, mis võivad tuleneda 1976. aasta akti sätetest, millest artikli 1 lõige 3 on peamine säte. Donnici ⁽²⁾ tõlgendas valesti pädevuse jaotust liikmesriigi asutuste ja Parlamendi vahel, mis on 1976. aasta akti artiklis 12 ette nähtud seoses Parlamendile antud volitustega. Apellandid oleksid igal juhul saanud asuda ametisse kuni otsuseni vaidluses, mille nad Parlamendis algatasid, ja seetõttu rikuti vaidlustatud kohtuotsuses õigusnormi, kui otsustati, et vaidlustatud aktid ei muutnud apellantide õiguslikku olukorda.

Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta järeldas, et otsus mitte võtta meetmeid eesõiguste ja puutumatusse maksmapanemiseks vastavalt Euroopa Parlamendi kodukorra artiklile 8, ei ole vaidlustatav akt.

Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta väitis, et apellandid ei olnud esitanud Parlamendile taotlust kaitsta oma eesõigusi ja puutumatus vastavalt Euroopa Parlamendi kodukorra artiklitele 7 ja 9.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi liikmete valimist otseselt ja üldistel valimistel käsitlev akt (EÜT 1976, L 278, lk 5), mis oli lisatud nõukogu 20. septembri 1976. aasta otsusele 76/787/ESTÜ, EMÜ, Euratom (EÜT 1976, L 278, lk 1), mida on muudetud nõukogu 25. juuni 2002. aasta ja 23. septembri 2002. aasta otsusega 2002/772/EÜ, Euratom (EÜT 2002, L 283, lk 1).

⁽²⁾ 30. aprilli 2009. aasta kohtuotsus Itaalia ja Donnici vs. Parlament, C-393/07 ja C-9/08, EU:C:2009:275.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Tirol (Austria) 19. septembril 2022 – Umweltverband WWF Österreich jt versus Tiroler Landesregierung

(Kohtuasi C-601/22)

(2022/C 441/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Tirol

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Umweltverband WWF Österreich, ÖKOBURO – Allianz der Umweltbewegung, Naturschutzbund Österreich, Umweltdachverband, Wiener Tierschutzverein

Vastustaja: Tiroler Landesregierung